

med konkrete forslag til, hvordan vi laver bedre lovkvallitet, hvor vi altså får en klarere lovgivning i stedet for at lovgive gennem bemærkninger og notater og diverse udtalelser og igennem medierne? Så får vi igen en ordentlig lovgivning, hvor det står i lovgivningen, hvad det er for regler, der gælder i Danmark.

Hvad er det for konkrete initiativer, vi kan forvente fra Dansk Folkepartis side på det område?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg synes, det er ganske komisk, at vi skal beskyldes for at være modstandere af en ordentlig lovgivning. Det er vi i allerhøjeste grad ikke, men vi er tilhængere af, at lovgivningen har et forhold til virkeligheden. Og den virkelighed, denne lovgivning handler om, er en virkelighed, der uundgåeligt må medføre skønsprincippet, for det er sådan, at man ikke der i alle tilfælde uden videre bare kan sige efter paragraf og paragraf. Det er et skønsprincip, hvor man selvfølgelig er nødt til netop at lade vurderingen af de enkelte tilfælde spille en rolle.

Jeg vil sige, at vi ønsker stramninger i udlængepolitikken, det skal jeg ikke nægte; jeg håber også, vi får dem. Men som helhed vil jeg sige, at den i høj grad er acceptabel, den, der er, og vi har støttet den. Og jeg vil sige, at over for Det Radikale Venstres rent dogmatiske, jeg er lige ved at sige religiøse holdning til de såkaldte internationale konventioner er vi fuldstændig afvisende og vil i virkelighedstroskabens navn sige nej til det.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Den næste, der har bedt om kort bemærkning, er fru Charlotte Fischer.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg bed mærke i, at hr. Søren Krarup jo diskvalificerede menneskerettighedskommissæren, ikke så overraskende. Institut for Menneskerettigheder har heller ikke forstand på tingene, og Menneskerettighedsdomstolen kan vi heller ikke bruge til noget, men Integrationsministeriet er derimod dem, som vi kan holde os til. Ville det ikke bare være mere rimeligt at tone rent flag og sige, at Integrationsministeriet jo er parthaver i det her og fint nok, de er enige med Dansk Folkeparti, men er det en særlig saglig måde at se tingene på? Findes der overhovedet nogen eks-

terne eksperter, folk med forstand på tingene, som Dansk Folkeparti mener man skal støtte sig til eller kan støtte sig til, eller er det hele bare politik?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det hele er for så vidt bare politik. Det, jeg har forsøgt at sige, er, at den tro på objektiviteten, som f.eks. fru Elsebeth Gerner Nielsen dyrker med disse jurister, der er objektive, giver jeg ikke to flade øre for. Der findes ikke objektivitet. Der findes ikke objektivitet, hvor man har med mennesker at gøre, og derfor er der ikke overhovedet grund til at dyrke dette Institut for Menneskerettigheder, som jo i allerhøjeste grad er knyttet sammen med det gamle Flygtningehjælpen. Det er et politisk, propagandistisk institut med ganske bestemte holdninger, sådan som konklusionen i dets redegørelse her dokumenterer.

Men det, der er grund til at sige, når jeg taler pænt om juristerne i Integrationsministeriet, er, at jeg har lært dem at kende som samvittighedsfulde, omhyggelige personer, og ud fra dette erfaringsgrundlag siger jeg, at jeg har tillid til dem. Jeg tror nemlig ikke på nogen ophøjet objektivitet, men jeg tror på mine egne ører og mine egne øjne, og det er måske også det, fru Fischer skulle gøre, i stedet for at forsværge sig til en eller anden overtro på såkaldte eksperter, som selvfølgelig ikke er spor eksperter.

Kl. 11.35

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Så kunne jeg, når nu vi har fået udryddet, at der overhovedet findes noget, der hedder menneskerettigheder, jo spørge Dansk Folkepartis ordfører, om han kunne komme med et bud på rettigheder for mennesker, der kommer til Danmark, men i og for sig også for danske statsborgere, der gifter sig med udlændinge. Kan han komme i tanke om et eksempel eller to på nogen grundlæggende rettigheder for de her mennesker, som bør gælde i Danmark efter Dansk Folkepartis opfattelse?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Rettigheder har man som borger i Danmark, og det vil sige, når man er omfattet af dansk lov. Man har ikke rettigheder til Danmark, når man er bosiddende i et eller andet fjernt land. Det var